CONSTANTINUS HUGENIUS
Viro Summo
NICOLAO HEINSIO D.F.

S.

Non Ael Eve per peri nostrum, mi Amice, quod me quasi Carminum tuorum censorem adsocas, qui illam à te opem solis postulare. — nimium me Deus ille imperet sanet, quam ut Eve invicem agamus — quod Muli solent. quando tarda me loqui jubes, Eve me etiam cunctis, nisi fallor, qui sit Eae tempora numeri, ne quidem capite ut apud Plautum Ael, aut calcitra offendas aut grau; probo Eve imprimis q in Allocutione publica ad Principem, nuper tam accurate Patriae Eorum quam extra Eae nullam summi ostenti, caute agis ac circumspecte. Illud porro, quod Eius pulcra Eae primum Ael, Fortunae constantis amor q aut non agre admittimus, ita de primo quod sequitur pagina tibi dicitis deliberandum arbitror neq minus de illo, Alite diuus Regum: qui te vide an populare hy nostri, quin et ipsi precibus facile dignetur sint. De calcitro, tota Eae in Poemate totum Plinium agnosco, aeb ut regales, qualem te ubiq probat. Non dissimulo tamen, paulo te Eae interiorem minus q in Elegia solis perspicuum apparere: quod consulto an affectandi, ambigimus ego et Gothofredus, adeo ille omnis litteraturae cultor, tui tamen, ut nosti, studiosus, admiratur. Stay et in Versiculis nullis obtrudimus, cibi Rivum omnium non videmur allegasse. Aurea tamen pauca brevi signata lignare ad oras paginarum. Vide quid sibi crabronis agitare, et ignoves tam temerario candori. De postrema quae Vitam Mineruae complexus sum; ut videar ex nostris eis regalis producta vita, caput, aetas, et caudam Apuculi mitto, quod cum ja in exercitu ad postremum CIↃ IↃC. Virum, nondum satis abolevisse videor: ita quotidie aliud agenti occurrunt q omissa nolim. Vide ex Eae ungue quantillus Leo sim, et quam proclivi allegoriis inter mixti fabulatus sim. Audax tamen Eae faciem videri Le Virgilio Plinius scripsit, publicarum Portam Horatium dotis fugitivi, unum Eumolpum doctorum. quidquid De Eae mea ut, nonem prorogetur in annum, si tibi sapiendum Autori: nunc curabo certe, ut antea, quae vivis abram, tibi caligandum explicatur, et inundet, ne dubita, ubi ulciscari impudentiam qua tibi Eae insultavi. De Praedio, quae me Eumenio exactoribus quotidie

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 527
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/7096

Ad te itam et libros tuos: de salino inuadendo non magis quam tu ipse cogitaueram, nisi quod ~~[illegible]~~ in animum ad palaeculum tuum domus tuae euocaret, quod etiam per ~~[illegible]~~ illos [illegible] non [illegible] matos pridie salinum vidi, malui molestus esse et inurbanus quam tot monitis tuis carere. Vale decus nostrum et me ama. Hagae dec. CIƆIƆCLXXIIX.

Tantopere capior illo Fortunae constantis amor, Rex [illegible] ut si mei arbitrij res sit, ab eo ipso disticho ordiar, omissis duobus prioribus quibus ob subitam parenthesin in ipso limine nescio quid detrimenti accedit; quid? etiam ab illo ordiens: ~~Franciscum celsi sceptri~~ Ad Monarchi ~~[illegible]~~ nrum ~~[illegible]~~ quotiescunque Fortunam dignatur albis ignibus arbeas, neque nisi [illegible] nimias [illegible], tanto felicitate tibi possidere inuideri.